25/05/2025

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Διαφορετικοί τρόποι αντιμετώπισης ενός γεγονότος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Στο μήνυμά του για την Κυριακή του Τυφλού με τίτλο «Διαφορετικοί τρόποι αντιμετώπισης ενός γεγονότος», ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων μεταξύ άλλων ανέφερε ότι «Οι γονείς του πρώην τυφλού θέλουν την ησυχία τους. Ούτε καν αναλογίζονται ότι οι ίδιοι είχαν φέρει στον κόσμο ένα δυστυχισμένο παιδί, που μόλις τώρα, με την επέμβαση του Ιησού, πρωτογνώριζε την ομορφιά της ζωής. Και αφήνουν το παιδί τους μόνο του στη σύγκρουσή του με τους ισχυρούς της ημέρας. Η στάση αυτή των γονέων δεν έπαψε έκτοτε να βρίσκει μιμητές. Είναι αξιοπρόσεκτα τα σκαλοπάτια, τα οποία ανεβαίνει ο τυφλός άνθρωπος καθώς

εξελίσσεται η σύγκρουσή του με τους φαρισαίους».

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Ένας ἐκ γενετῆς τυφλὸς ἀποκτᾶ, μὲ προσωπικὴ ἐπέμβαση τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὅρασή του. Σ' αὐτὸ ὅμως τὸ ἀντικειμενικὰ ἀναμφισβήτητο θαῦμα δὲν ἀντιδροῦν ὅλοι μὲ τόν ἴδιο τρόπο. Τὴν στάση τους χρωματίζει ἡ διάθεσή τους. Παρά τήν θρησκευτική μόρφωση καί τήν κοινωνική τους θέση, οἱ Φαρισαῖοι δείχνουν μιά φοβερή ἀνικανότητα νά δοῦν καί νά παραδεχθοῦν τήν ἀλήθεια.

Ἡ ἐμπάθεια ἀχρηστεύει τὴν κριτική τους δύναμη καί ὁδηγεῖ σὲ μιὰ σειρὰ ἐξωφρενικῶν συλλογισμῶν καὶ ἐπιχειρημάτων. Στὴν ἀρχὴ προσπαθοῦν νὰ ἀρνηθοῦν τὸ θαῦμα. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατό, ἐπιχειροῦν νὰ διαστρεβλώσουν τὰ πράγματα. Ἀμέσως «διαπιστώνουν»παράβαση. Μιὰ κίνηση ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν χαρακτηρίζουν «ἐργασία», παράβαση τοῦ Νόμου.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ θαῦμα εἶχαν σηκώσει πέτρες νὰ λιθοβολήσουν τὸν Χριστό• καὶ τώρα τὸν κατηγοροῦν ὅτι παραβίασε τὴν ἀργία τοῦ Σαββάτου, γιατί, τάχα, ἔφτιαξε λίγο πηλὸ καὶ θεράπευσε ἕναν τυφλό. Κατόπιν, καλοῦν τοὺς γονεῖς τοῦ τυφλοῦ, τοὺς ρωτοῦν καὶ τοὺς ξαναρωτοῦν, ἐλπίζοντας νὰ θηρεύσουν κάτι γιά νὰ στηρίξουν τὴν ἄρνησή τους. Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἐχθρότητα τῶν ἰσχυρῶν καὶ τὴν ἐπιμονή τους νὰ λένε τὸ ἄσπρο μαῦρο καὶ τὴ μέρα νύχτα, οἱ γονεῖς τοῦ τυφλοῦ δειλιάζουν. Δὲν ἔχουν διάθεση νὰ μπλέξουν μὲ τοὺς ἄρχοντες.

Βλέποντας ὅτι βρίσκονται σὲ περιβάλλον ἐχθρικό, προσπαθοῦν νὰ ξεφύγουν. Καὶ γιὰ νὰ παρακάμψουν τὴ δυσκολία, ἀρνοῦνται νὰ πάρουν θέση στὸ θέμα ποὺ ἔχει τεθεῖ σχετικὰ μὲ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ θαύματος. Κατόπιν καταφεύγουν σὲ μιὰ ὑπεκφυγὴ γιὰ νὰ μετατοπίσουν τὴν εὐθύνη. «Ἡλικία ἔχει, ρωτῆστε τον».

Οἱ γονεῖς τοῦ πρώην τυφλοῦ θέλουν τὴν ἡσυχία τους. Οὔτε κἂν ἀναλογίζονται ὅτι οἱ ἴδιοι εἶχαν φέρει στὸν κόσμο ἕνα δυστυχισμένο παιδί, ποὺ μόλις τώρα, μὲ τὴν ἐπέμβαση τοῦ Ἰησοῦ, πρωτογνώριζε τὴν ὁμορφιὰ τῆς ζωῆς. Καὶ ἀφήνουν τὸ παιδί τους μόνο του στὴ σύγκρουσή του μὲ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας. Ἡ στάση αὐτή τῶν γονέων δέν ἔπαψε ἔκτοτε νά βρίσκει μιμητές. Εἶναι ἀξιοπρόσεκτα τὰ σκαλοπάτια, τὰ ὁποῖα ἀνεβαίνει ὁ τυφλός ἄνθρωπος καθὼς ἐξελίσσεται ἡ σύγκρουσή του μὲ τοὺς φαρισαίους.

Τὴν πρώτη φορὰ εἶπε: «Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς ...». Ἀργότερα τονίζει τὴν βεβαιότητά του «ὅτι προφήτης ἐστίν», αὐτός πού μέ θεράπευσε. Τέλος, τὸν βρίσκει πάλι ὁ Χριστός, γιὰ νὰ τοῦ κάνει τὸ ἀποκαλυπτικὸ ἐρώτημα, «Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ;». Καὶ ὁ πρώην τυφλός τότε κατορθώνει νὰ δεῖ ὄχι μόνο τὸ

ἐπίγειο, ἀλλὰ κὰι τὸ πνευματικὸ φῶς: «Πιστεύω, Κύριε• καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ».